Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Marion Strickmann: Bi'n Doktor

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

Visual Library

Marion Strickmann

Bi'n Doktor

Deddens Hein müss naoh'n Doktor. Hei har woll einen Termin, aover dat wör bangig vull. Un so töffde hei un töffde. De annern Lüe wörn bloß an 't schnacken van ehre Krankheiten, eine leiper as de annere. Hein lusterde maol hierhen, maol dorhen. Je mehr hei hörde, desto mehr küllt üm sülwes. Nee, dat güng so nich. Nächstet Maol, so dachde hei sick, dor wull hei de Wichter 5 Euro geven, of leiwer 10, viellicht hülp 't, dat hei dröcker anne Riege köm.
Un so mök hei dat. 10 Euro ut de Knipp inne Kaffeekasse un wüklick, hei dröffde glieks naoh kägenan in 't Behandlungszimmer. Dor seet hei nu un töffde. Dat düerde un düerde. Hein wüdd all 'n bittken meue. Gott sei Dank geev dat dor eine Liege. Hei leggde sick hendaol. Bloß 'n lüttken Moment, dachde hei. De Liege was heller bequem. Hein hojaohnde und füng an tau knippoogen. Dann schlöp hei in. Up ein Maol waokde hei up. In siene Schlaopkammer wör ein Geschnatter. Hei schlög de Oogen up, ganz verdattert, dat hei kiene Schwester seehg. „Bin ick in 't Krankenhuus kaomen? Süht dat so leip ut mit mi?" De Schwester beruhigte üm. Nee, hei wör nich in 't Krankenhuus, hei wör immer noch bi 'n Doktor. Dor harn sei üm glatt vergäten in siene Kammer. Hein füllen bolde de Oogen ut 'n Kopp un hei keek ganz gleuhnig. Un dann füng hei an tau schnauen. Dat kann man nich luut seggen, wat hei aals dorher kreeg. Up aale Fälle schellde hei, sei kreegen nie nich weer Geld von üm. Man seehg ja, wat man dorvon har. Hein reegde sick immer mehr up. De Schwestern kunnen üm gaor nich weer up Stüür kriegen. Bit sei üm ein Fräuhstück verspröken. Jao, de harn sick nich lumpen laoten. Brötkes, Schinken, Keise, Marmelade, ein Ei und Kaffee und uck noch Appelsinensaft. Dat wör bäter as tau Huus. Hein fraide sick un eet mit gauden Appetit. Taufräe gniffelde hei vör sick hen. Fein schlaopen, fein äten und dat aals för 10 Euro. Dat kriggst du nargens för dat Geld. As hei farig wör, sedde hei sien vergrellden Blick up, güng naoh vörn un schnaude bi 't weggaohn „Nächstet Maol vergeetet gi mi aover nich un Geld giff 't uck nich mehr." De Schwestern nickoppden bloß un as Hein nich keek, verdreihden sei so 'n bittken de Oogen in 'n Kopp.

Landesbibliothek Oldenburg

man bloot uut aan Teekop drinke, iek mout bloot appaasje, dät iek sofuul behoolde, dät iek sofuul Tassen in mien Schap hääbe, dät mien ljoowe fräiske Autorinnen fon uus Schriewerkoppel noch Tee bie mie drinke konnen un nit riegeuum uut een Tasse drinke mouten.
Bit die Transport ätter Litauen losgungt, mout iek uk noch mien Wääskeschap truchkiekje. Deerfon kon uk noch so moonich Uurträksel mee appe Raise gunge. Do Kartons mäd do oolde Reewen duurn oaber ap goar naan Fall loange bie uus stounden blieuwe. Dan kuud iek deer noch moal wier biegunge un wät wier ruut nieme. Iek mout fluks Anita anroupe, uumdät ju do Klamotten ouhoalt. Dan is ju groote Gefoar foarbie.
Wan iek straks kloor bän mäd aal mien Uutrüümjen un Wächsmieten, kon iek so as Rita kweede : Mäd minner Gepäk raised sik dät lichter.

Gretchen Grosser

Wiermäd wie in dät oolde Jiehr beschoankt wuden sunt

Gregor un iek kiekje älke Sundai-Äiwend: Die Leuchte des Nordens. Lääsden Sundai koom ju Froage: Wieruut wät Fliederbeersapt moaked? Irene fertälde, dän Sapt moaked ju älke Jiehr säärm uut swotten Holunder. Ju sjut uk jädden un moaked Marmelade. Nu wude dät uur Wieuwmoanske fräiged, of ju dät uk däd. „Noa", meende ju deerap, „iek hääbe naan Fruchtetuun."
Jä, dät hääbe iek uk al gans loange nit moor, oaber iek hääbe noch sillääre nit sofuul ienseeden, ienfäärsen of Marmelade moaked as fergeene Jiehr. Un deerbie hieden wie juust alle Schruuwgleese in n'Container broacht, uumdät iek niks moor ienmoakje wüül. Wie kreegen sofuul Fruchte, ofwäil wie niks säidet of aantet hieden. Uus geen dät so as do Fuugele fon'n Heemel inne Bibel: Sie säen nicht, sie ernten nicht und daach wäide jo fersuurged.
Wie sunt 2006 so riek beschoankt wuden! Dät fäng mäd Sintjans-Bäien oun, do wie oaber daach noch säärm plukje moasten. O, wät roate dät foar n'smoakelge Marmeloade uut twäin Tjoon-Liter-Ommere ful tjukke Sint-Jans-Bäie! Fluks deerätter broachte Ramona uus Breekboone,

Landesbibliothek Oldenburg